

свѣтитель на новобългарската възродителна епоха Кирилъ Пейчиновичъ (умрълъ 1845 г.). Той е дѣйствуval се въ съверна Македония, въ Скопско и въ Тетовско, винаги съ високо съзнание на българска национална свѣтъ. Неговите книги се явяватъ между първите ранни опити да се печата на простонароденъ български езикъ. Въ 1816 г., когато Кирилъ билъ игуменъ на Марковия манастиръ при Скопие, излѣзе въ Будинъ неговото *Огледало*, написано *прѣстѣнишъмъ и не книжнымъ языкомъ Болгарскимъ*. Книгата била напечатана съ разходитъ и старанието на попъ Коста Стоичъ отъ гр. Призрѣнъ. Срв. по-добрѣ фотографската снимка отъ заглавния листъ на Огледалото, стр. 211.

По-късно, прѣзъ 1840 г., бѣ напечатана друга Кирилова книга *Оглѣшнѣе грѣшнѣмъ* въ българската печатница въ Солунъ. Тогава Кирилъ бѣше игуменъ на Лѣшечкия манастиръ при Тетово. Печатаръ-писатель архимандритъ Теодоси отъ Дойранъ (Македония) написалъ прѣдговоръ къ книгата. На листъ къ прѣдговора, между друго, четемъ за Кирила Пейчиновичъ, за изворитъ, които прѣвель и по които стѣкмили книгата си *Оглѣшнѣе грѣшнѣмъ*: приkedѣ ги со толкованїе на прости *языкъ болгарскій* *долнѣй* *Миссий Екѣскій*, *и Тѣтовскій* да чататъ *и прѣстю народъ*....

1818 г.

№ 102.

Кратово.

Едно отъ първите печатни новобългарски дѣла е и календарь, печатанъ прѣзъ 1818 г. въ Будинъ съ изживението на кратовския търговецъ Нешо Марковичъ, който помага и на другъ български писателъ, на Хаджи Якима. Цѣлиятъ надсловъ на този пръвъ български календарь е слѣдниятъ: *Календарь йли месецословъ вѣчний. Собрани ѿ много странѣ въ кратцѣ, ради лесноты въ 8 лѣгарскомъ нарбѣдѣ. положиъ малинъ трѣдъ, ѿъ Цвѣтко ҳаїи Георгішкъ, родомъ ѿ Панагіорица, въ 1818. мѣсяцъ октомври, и начертанію посласѧ въ Бѣдимъ. На тѣпъ ѵздатъ тѣрдомъ Г. Нешомъ Марковичемъ, родомъ ѿ Кратово.*

1819 г.

№ 103.

Солунско и Халкидика.

За българско население около Солунъ, както и за по-гърчени българи въ източните села на Халкидическия полу-